Բ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 483 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 12 ՕԳՈՍՏՈՍ 1885 (Ն. Տ.) 24 ՕԳՈՍՏՈՍ 1885 14 ՋԻԼԳԱՏԵ 1302

40 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Նորատունկեան–խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han ,Galata
CONSTANTINOPLE

Les annonces sont reçues à l'EASTERN AGENCY,
Karakeuy, Déirmén han

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան գահեկան արժէք 200
» » Վեցամսեայ » » 100
» » Երեքամսեայ » » 50
Գաւառաց » և տերական
Թղթատարով տարեկան » » 240
Գաւառաց համար և տերական
Թղթատարով վեցամսեայ » » 120
Օտար երկիրներ, տարեկան ֆրանք 56
» » վեցամսեայ » 28
Դրբա գրկուած յղագրայ Հարցու Խնդիրը Տնօրէնութեան վրայ է,
Թղթագրութեան գրկուած ուհէ Նամակ կամ գրութիւն ետ չտրուիր։

ՀԱՄԱՌՕՏՄՈՒՆՔ ԿՐՆԴՈՒՆՈՒԻՒՆ
ԽՄԴՐԻՐՆ ԷՃԷՆԱՆ
Գործակատարութեան ձեռամբ, Գարաքէօյ, Տէյիրմէն խան

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՇԱԲԱԹ, 10 ՕԳՈՍՏՈՍ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՋԱՐԴ Ց'ԱՓՐԻԿԷ. Տխուր լուր մը կուգայ Ափրիկէի արեւմտեան եզերքէն։ Մէնդ–Բօլ Տէ Լօանտայէ յուլիս 16 թուով կը ծանուցուի թէ Քոանհամա Հուիլլայի փոքր թագաւորն յանկարծամահ եղեր է, և բնիկներն, քստ սովորութեան, սպիտակամորթներուն կախարդութեան վերագրելով իրենց թագաւորին մահը, ջարդ մը կազմակերպեր են։ Եւրոպացւոց վրայ յարձակեր, սպաններ են 20 հոգի, ընդ որս երեք կաթոլիկ վարդապետներ, որք Հուիլլայի Միսիոնարական կայանին կը պատկանէին։ Անգլիացի մը յաղողեր է փախչիլ իւր մէկ աղխով, բայց իւր ուրիշ երկու զաւակունք ջարդուեր են։ Այս կողմեր Բորդուկալի անուանական թերապետութեան ներքեւ են։

ԱՆԳԼԻԱ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ. Հաչիւ եղած է թէ անգլօ–ռուս պատերազմէ մը Ռուսիա, առեւտական տեսակէտով, աւելի պիտի վնասուի քան Մեծն Բրիտանիա։ Պալթիկ և Սեւ ծովուց միջոցաւ Ռուսիոյ արտածութիւնք պիտի փճանան։ Ռուսիոյ և Անգլիոյ միջեւ առեւտրական ուղղակի յարաբերութիւնք այնչափ մեծ չեն որ Անգլիա վնասուի անոնց ընդհատումէն։ Ա.յդ յարաբերութիւնք վերջին տարիներս նուազած են փոխանակ աճելու, չնորհիւ բարձր մաքսերու զոր Ռուսիա դրած էր Անգլիայէն հանքածուխի ներմուծման դէմ։ Վիճակագրական հաշիւներէ կ'երեւի թէ 1884 տարւոյն մէջ Անգլիոյ ներածութիւնք 389,904,000 ոսկւոյ կը հասնէին, յորս Ռուսիայէն ներածեալ ապրանաց արժէքն էր 16,399,000 ոսկի միայն, այսինքն՝ ընդհանուրին 42 առ 1,000 միայն։ Եւ 1883 ին՝ մինչ Անգլիոյ ներածութիւնք 426,045,000 ոսկի էին, Ռուսիայէն բերուած էր ապրանք միայն 20,961,000 ոսկւոյ, որ ըսել է՝ 49 առ 1,000։ Արտածութեանց գալով, 1884 ին Անգլիայէն դուրս տարուած վաճառաց արժէքն էր 232,928,020 ոսկի, յորոց ի Ռուսիա տարուածներու արժէքն էր միայն 5,017,000 ոսկի, կամ 21 առ 1,000։ և 1883 ին՝ մինչ Անգլիոյ արտածութիւնք կը հասնէին 239,799,000 ոսկւոյ, ի Ռուսիա տարուած էր 5,037,000 ոսկւոյ ապրանք, որ միւ և նոյն հաւասարութիւնն ունի ամբողջին։ — 1884 ին Անգլիա ընդունած էր 47,143,000 չէտ. վէտ ցորեն, որոյ 5.402,000 ը Ռուսիայէն, 1,607,0000 չէտ. կաուչ (ԷԼԱՍՏԻՔ), յորմէ 1,097,000 ը Ռուսիայէն. 1,335,000 չէտ. կանեփ (ԷՆԿՎԷՔ), յորմէ 267,000ը Ռուսիայէն։ 6,606,000 բեռ փայտ, յորմէ 1,339,158 բեռը Ռուսիայէն. և 1,806,000 չափ կտաւատ (ԷՔԷՆ ԹՈՒՄՈՒ), յորմէ 450,000ը Ռուսիայէն։ Այս ցուցակէ կ'երեւի թէ Անգլիա Ռուսիոյ կարօտ է միայն կտաւի համար, եւ այս վաճառքն ալ Գերմանիոյ և Հոլանտիոյ ճամբով յԱնգլիա կրնայ փոխադրուիլ առանց մեծ գժուարութեան, եթէ ծովային ճամբան փակուի։— Նոյն տարին Անգլիա դարձ գրկած է 23,344,000 տակառաչափ հանքածուխ, յորմէ 1,553,000 տակառաչափը միայն ի Ռուսիա. 3,469,000 տակառաչափ երկաթ և պողպատ, յորմէ 207,000ն ի Ռուսիա. 271,078,000 լիպրա բամպակեայ մանած, յորմէ 1,909,000ն ի Ռուսիա. 13,051,000 ոսկւոյ արժողութեամբ մեքենական գործիք, յորոց 960,000 ոսկւոյ արժէքով միայն ի Ռուսիա, և 6,567,000 չէտ. քիմիական նիւթեր, յորմէ 485,000 չէտն ի Ռուսիա։

ՀՈԼԱՆԴԱ. Էնտէքանան Պէյ կը հրատարակէ չահագրգիռ ծանօթութիւններ «Կայսերու Ուսուցիչներուն Համագային Ժողովոյն» վրայ, որ այժմ կարգ մը նիստեր կ'ընէ յԱմստէրտամ։ Օգոստ. 4ին, ժողովոյն անդամք ներկայ գանուեցան նուագահանդէսի մը, զոր կուտային Փարիզի կոր երաժշտաց վարժարանին մէջ կրթուած արուեստագէտներ։ Հետեւեալ օրը ժողովը որոշեց հեռագիր մը ղրկել Ֆրանսայի ներքին գործոց նախարարին, զայն շնորհաւորելու վասն նշանաւոր յաջողակութեան զոր այս կոյր երաժիշտք ի հանդէս բերած էին, արտասովոր ճշդութեամբ մը նուագելով ամեն տեսակ գործեաց վրայ։ Ժողովը նաև ե. րախտագիտութեան ուղերձ մը պիտի ղրկէ Բարիզի լիչեալ կարեւոր հաստատութեան։ Եթէ մեր աչազուրկ կէզիւբեան Թագէոս Պատուէին ալ ներկայ լինէր նուագահանդէսին, իւր ձայնական ու գործնական երաժշտութեամբ մեծ յաղողութիւն կը տանար Ամստերտամ։ Ա.ր, որ նաեւ գլուխը կեցած էր, անծանօթ կը թուէր իւր վիճակին։ Ուիլլըն իակոյն գնաց առաւ խորաչափն և առաջակայմին սարակներուն մէջ երթեալ վար նետեց կապարը։ Զուանը քակուեցաւ մատներուն մէջէն, և երրորդ հանգուցին հասածին պէս՝ կապարը կեցաւ։

— Երեք գրկաչափ, գոչեց Ուիլլըն։

— Նաւապե՛տ, լաւ ձո՛ն, Ուիլ Հալէյի քով վազելով, խոնեերուն վրայ ենք։

Տեսա՞ք թէ ոչ՝ Հալէյին ուսերը վերցնելը, չենք գիտեր բայց վազեց ղեկին քով, քաղին վար կոխեց, մինչդեռ Ուիլլըն ալ մեծ թափառքին չուանը կը քաշէր նաեւ հովտն կողմը զարձնելու համար։ Ղեկը վարդ նաւասան, ուժգնութեամբ անդին մղուելով, բան մը չէր հակեր այս յանկարծական գործէն։

Կէս վայրկեանի չափ երկկային ալեկոզմեան գիտաը խոնեերուն քաղէն անցաւ, և, հակառակ գիչերին մթութեան, ձոն Մանկլա և Ուիլլըն, որք տախտակամածին վրայ կը կենային, կրցին տեսնել որ ամպերը ցրուեր էին, և աստղեր կը փայլէին։ Ուիլլըն ալ ղեկը ձգեց, և Հալէյ գալով վերադարձաւ իւր տեղը։

— Ալիքները ժայռերու կը բախին, ըսաւ։

— Այո՛, պատասխանեց Ուիլլըն, խոնեերու վրայ կը խորասին։

— Հաղիւ չորս հարիւր մեթր հեռի՛։

— Հաղիւ։ Յամաքին յոյժ մօտ է։

Ձոն՝ տախտակամածին որմէն վար ծռելով՝ թիատեսիլ կոհակներուն նայեցաւ և դողջոյց։ «Վորաչա՛ծը, Ուիլլըն, խորաչա՛ծը»։

Նաւապետն, որ նաեւն գլուխը կեցած էր, անծանօթ կը թուէր իւր վիճակին։ Ուիլլըն իակոյն գնաց առաւ խորաչափն և առաջակայմին սարակներուն մէջ երթեալ վար նետեց կապարը։ Զուանը քակուեցաւ մատներուն մէջէն, և երրորդ հանգուցին հասածին պէս՝ կապարը կեցաւ։

— Երեք գրկաչա՛փ, գոչեց Ուիլլըն։

— Նաւապե՛տ, լաւ ձո՛ն, Ուիլ Հալէյի քով վազելով, խոնեերուն վրայ ենք։

Տեսա՞ք թէ ոչ՝ Հալէյին ուսերը վերցնելը, չենք գիտեր բայց վազեց ղեկին քով, քաղին վար կոխեց, մինչդեռ Ուիլլըն ալ մեծ թափառքին չուանը կը քաշէր նաեւն հովտն կողմը զարձնելու համար։ Ղեկը վարդ նաւասան, ուժգնութեամբ անդին մղուելով, բան մը չէր հակեր այս յանկարծական գործէն։

Կէս վայրկեանի չափ երկկային ալեկոզմեան գիտաը խոնեերուն քաղէն անցաւ, և, հակառակ գիչերին մթութեան, ձոն Մանկլա և Ուիլլըն, որք տախտակամածին վրայ կը կենային, կրցին տեսնել որ ամպերը ցրուեր էին, և աստղեր կը փայլէին։ Ուիլլըն ալ ղեկը ձգեց, և Հալէյ գալով վերադարձաւ իւր տեղը։

Տաղնապալից վայրկեան մ'էր։ Փրփուրը լոյս կուտար կոհակներուն։ Կարծես թէ փոսփորափայլութեան երեւոյթ մը յանկարծ կը լուսաւորէր զանոնք։ Ծովը կը մռնչէր այնպիսի սոչմամբ մը, որ հեթանոսական հին դիցաբանութեան ոգեւորեալ ժայռերուն գոչիւնը կը յիշեցնէր։ Ուիլլըն և Միլլըատ, ղեկին անոյն վրայ ծռած, կը կոխէին զայս իրենց բովանդակ ծանրութեամբ։

Ցանկարծ ընդհարում մ'եղաւ։ Մաստոցէն ժայռ մը վրայ նստեր էր։ Նաւուն յանկարմէ խորտակեցաւ և առաջակայմին հաստատութիւնը վտանգի մէջ ձգեց։ Նաւուն չորքումն սիտի կրնա՞ր կատարել ասանց ուրիշ վնասու։

Ոչ։ վասն զի յանկարծ 'հանդարտութիւն մը տիրեց, և նաւը նորէն հովին առջեւ եկաւ։ բայց իւր չորքումն արգիլուեցաւ բացարձակապէս։ Բարձր կոհակ մ'եկաւ, վերցուց զայն ասկէն, և աւելի առաջ բերեց խոնեերու վրայ։ Նաւը կրկին անգամ ժայռերուն վրայ ընկաւ ուժգնապէս։ Ա.ռաջակայմն իւր բոլոր կազմածներով վար ընկաւ։ Նաւն երկիցս քերեց ժայռերն և ապա անշարժ մնաց երեսուն րոպեի չափ աջ կողմը ծռելով։ Նաւազգին սանդուղը ծածկող տախտակէ կնգուղն ապակիները չարդուբուր եղան։ Ուղեւորք վեր վազեցին, բայց կոհակները մի ծայրէն միւսը կ'աւէլէին տախտակամածն և անկնար էր կենալ անդ անվնաս։ Ձոն Մանկլա, գիտնալով որ նաւն ամրապէս նստած էր աւազին վրայ, ազաչեց զանոնք որ նորէն նաւուն գոզը մտնեն։

—Ձնմարտութիւնը, ձո՛ն, հարցուց Կլէնարվան պարզութեամբ։

—Ձնմարտութիւնը, Մ'իլրա՛ս, պատասխանեց Ձոն Մանկլա, այս է թէ ծովասոյզ չենք մնար։ Իակ նաւուն բայթայումն ուրիշ խնդիր է, բայց ժամանակ ունինք այսր վրայ խորհելու։

—Կը գիշե՞ր է այժմ։

—Ա.յո՛, Մ'իլրա՛ս, և պարտինք լուսնալուն սպասել։

—Զե՞նք կրնար մակոյկը ծովն իջուցնել։

—Ա.յս ալեկոծութեան և այս մռնչի մէջ անհնարին է։ Մանաւանդ չենք գիտեր թէ ցամաքին ո՞ր կողմը պարտինք ելնել։

—Ուրեմն, Ձո՛ն, ատ կենանք մինչեւ առաւօտ։

Սակայն Ուիլ Հալէյ խելագարի պէս կը վազէր իւր երկկոտնին տախտակամածին վրայ։ Իւր նաւատիներն սթափեցնով իրենց ահաբեկութենէն, օգին տակաւ մը կոտրեցին և սկսան ըսկսել։ Ձոն հասկցաւ որ իրենց որբեցումիւնը սաստկացնել տեսարաններ պիտի ընծայէր։ Կարելի չէր յաւսալ թէ նաւապետը պիտի կրնար զանոնք զսպել։ Թշուառականն իւր մտքերը կը փետուէր և և թեւերը կը գայլէր։ Իւր վճռաքը միայն կը խորհէր, որ ապահովագրեալ չէր։

—Տուէս փա՛ռ, տուէս փա՛ռ, կը գոչէր տախտակամածին մի կողմէն միւսն երթեւեկելով։

Ձոն Մանկլա փոյթ չէր ըներ զայն հետ ի վեգ և ի վար գալու քանի մը կարճ ժամանակ և ամպի կղզիներու սիրոյն համար։ Ուրիշ բան է եթէ ըմպանիայի, իրենց հանրածանօթ հեգպատասխանութեամբ, նախամեծար կը համարին որ իրենց զօրքեր ու նաւաղներ Գերմանիոյ գէմ մարտնչելով կորնչին քան խաղաղութեան մէջ անփառունակ գոհեր լինելով նոզկալի ախտի մը։

ՕՊՐԻՆՕՓԻՋԻ. Օպրինօփիչք են Սերպիոյ սիրող Արքայական Գերդաստանը։ Շաբաթ օրն էր երրեակ տարեդարձ մը այս Գերդաստանի համար, զի օգոստ. 10/22 օրն է տարեդարձ Միլան Թագաւորին Ծննդեան, նաև Թագադրութեան իբրեւ Սերպիոյ Իշխան, երբ հասաւ իւր չափահասութեան, յամին 1872, և վերջապէս Սերպիոյ անկախութեան հրատարակման, 1878 ին։ Ա.յս բարեպատեհ առթիւ մեծ հանդէսներ եղան ի Պելկրատ և համայն Սերպիա։ Թէ՛ Սերպիոյ և թէ՛ Օպրէնօվիչ Գերդաստանին համար 1885 տարին ժ՛ն. գարուն յաղողագոյն տարին պէտք է համարուի. զի Սերպիա միշտ խռովելով վիճակ մ'ունեցած էր։ Սերպիա և իւր Թագաւոր Բ. Դրան կը պարտին այն առաջին կարեւոր անօրինութիւնն, որ հանդարտութիւն և տեւականութիւն մտցուց Սերպիոյ վարչային գրութեան մէջ։ Մ'իքայէլ Ըչխանին ի Պելկրատ Թօփխանէրլի պարտէզին մէջ յանկարծական սպանման վրայ էր որ, 1868 յունիս 10ին, Բ. Դուբն ի գերև հանեց անոնց նպատակն որք Օպրէնովիչ գերդաստանը բառնալ կ'ուզէին՝ Պելկրատ ղրկելով Պէրագ մը, որով կը հաստատեր նոյն գերդաստանին ժառանգական իրաւունքները։ Բ. Դուբն իւր այս չնորհին փոխարէն ցարդ ապերախտութիւն միայն տեսաւ Օպրէնովիչ գերդաստանին կողմէ. բայց կը յուսացուի թէ Սերպիա, անկեղծ բարեկամութիւն մը կապելով Թուրքիոյ, այսհետ պիտի հատուցանէ իւր երախտագիտութեան պարտքը։

ԳԻՒՏԵՐ. Կեղտական դամբաններ երեան հանուեցան Կէնսպէրկի գաւառին մէջ, ի վերին Աւստրիա, և տեսնուեցաւ որ նախապատմական ժամանակաց թանկագին նշխարներ կը պարունակէին։ Ի Մատտհիսվիֆէն (նոյն գաւառի մէջ) երեւան հանուած ուրիշ կեղտական դամբան մը կը պարունակէր պակ մը զուա ոսկիէ, հոխտապէս զարդարուալ կեղտական արուեստին հանրածանօթ ոճով։

—Իակ Ամերիկայի մէջ նորագոյն գիւտն է .... ֆոնոգրաֆ ըսնուածոտ գլեփոնը, զոր շատ բաղաքներու մէջ վաճառականք սկսած են գործածել, և որով ողջոյն տալու համար պէտք չկայ ձեռքը գլխուն տանելով գըլխարկը վեր սլլառնալու։ Ողջունասացոյց անձին համար բաւ է ձեռքը կռնակի մը գպցնել զոր հազուստին ո՛և է մէկ կողմն պօղած է, և յայնժամ՝ աներեւոյթ մեքենայի մը գործողութեամբ՝ գլխարկն ինքնին վեր կ'ելնէ և վար կ'իջնէ։

—= 126 =—

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻՒՎ ՎԷՐՆ

ԿՐԱՆԹ ՆԱԻԱՊԵՏԻՆ ՈՐԴԻՔՆ

ԳԼՈՒԽ Գ.

ԹՈՒԹՔ

Ձոն Մանկլա վախնալ սկսաւ։ Ուրիշ որ և է նաւ չէր վախնար այդ ալիքներէն, որք այնչատ ահաւոր չէին։ Բայց այդ ծանրաբարձ նաւի համար կը վախցուէր որ գլխիվայր ծռելն յատակին իջներ. վասն զի ամեն անգամ մթթնելուն, տախտակամածը կը լցուէր ջրով, և լցած ծածկոյթը չկրնալով կողմն ծակերէն արագապէս հոսիլ, կրնար ընկռմէլ նաւը։ Ուստի վասնզին առաջն առնելու համար, խոհեմութիւն էր տախտակամածին որմերը խորտակել տապարով, որպէս զի ջուրերուն դուրս երթելը դիւրանար։ Բայց Ուիլ Հալէյ չուզեց ձեռք առնուլ զայդ նախազգուշութիւն։

Սակայն աւելի մեծ վտանգ մը կ'սպառնար Մփոռոքի, և անշուշտ ոչ ևս ժամանակ կար առաջն առնելու։

Ժամը տասն–մէկին միջոցները, Ձոն Մանկլա և Ուիլլըն, որք տախտակամածին վրայ կը կենային, տեսան որ ամպերը ցրուեր էին, և աստղեր կը փայլէին։ Ուիլլըն ալ ղեկը ձգեց, և Հալէյ գալով վերադարձաւ իւր տեղը։

Տաղնապալից վայրկեան մ'էր։ Փրփուրը լոյս կուտար կոհակներուն։ Կարծես թէ փոսփորափայլութեան երեւոյթ մը յանկարծ կը լուսաւորէր զանոնք։ Ծովը կը մռնչէր այնպիսի սոչմամբ մը, որ հեթանոսական հին դիցաբանութեան ոգեւորեալ ժայռերուն գոչիւնը կը յիշեցնէր։ Ուիլլըն և Միլլըատ, ղեկին անոյն վրայ ծռած, կը կոխէին զայս իրենց բովանդակ ծանրութեամբ։

Ցանկարծ ընդհարում մ'եղաւ։ Մաստոցէն ժայռ մը վրայ նստեր էր։ Նաւուն յանկարմէ խորտակեցաւ և առաջակայմին հաստատութիւնը վտանգի մէջ ձգեց։ Նաւուն չորքումն սիտի կրնա՞ր կատարել ասանց ուրիշ վնասու։

Ոչ։ վասն զի յանկարծ 'հանդարտութիւն մը տիրեց, և նաւը նորէն հովին առջեւ եկաւ։ բայց իւր չորքումն արգիլուեցաւ բացարձակապէս։ Բարձր կոհակ մ'եկաւ, վերցուց զայն ասկէն, և աւելի առաջ բերեց խոնեերու վրայ։ Նաւը կրկին անգամ ժայռերուն վրայ ընկաւ ուժգնապէս։ Ա.ռաջակայմն իւր բոլոր կազմածներով վար ընկաւ։ Նաւն երկիցս քերեց ժայռերն և ապա անշարժ մնաց երեսուն րոպեի չափ աջ կողմը ծռելով։ Նաւազգին սանդուղը ծածկող տախտակէ կնգուղն ապակիները չարդուբուր եղան։ Ուղեւորք վեր վազեցին, բայց կոհակները մի ծայրէն միւսը կ'աւէլէին տախտակամածն և անկնար էր կենալ անդ անվնաս։ Ձոն Մանկլա, գիտնալով որ նաւն ամրապէս նստած էր աւազին վրայ, ազաչեց զանոնք որ նորէն նաւուն գոզը մտնեն։

—Ձնմարտութիւնը, ձո՛ն, հարցուց Կլէնարվան պարզութեամբ։

—Ձնմարտութիւնը, Մ'իլրա՛ս, պատասխանեց Ձոն Մանկլա, այս է թէ ծովասոյզ չենք մնար։ Իակ նաւուն բայթայումն ուրիշ խնդիր է, բայց ժամանակ ունինք այսր վրայ խորհելու։

—Կը գիշե՞ր է այժմ։

—Ա.յո՛, Մ'իլրա՛ս, և պարտինք լուսնալուն սպասել։

—Զե՞նք կրնար մակոյկը ծովն իջուցնել։

—Ա.յս ալեկոծութեան և այս մռնչի մէջ անհնարին է։ Մանաւանդ չենք գիտեր թէ ցամաքին ո՞ր կողմը պարտինք ելնել։

—Ուրեմն, Ձո՛ն, ատ կենանք մինչեւ առաւօտ։

Սակայն Ուիլ Հալէյ խելագարի պէս կը վազէր իւր երկկոտնին տախտակամածին վրայ։ Իւր նաւատիներն սթափեցնով իրենց ահաբեկութենէն, օգին տակաւ մը կոտրեցին և սկսան ըսկսել։ Ձոն հասկցաւ որ իրենց որբեցումիւնը սաստկացնել տեսարաններ պիտի ընծայէր։ Կարելի չէր յաւսալ թէ նաւապետը պիտի կրնար զանոնք զսպել։ Թշուառականն իւր մտքերը կը փետուէր և և թեւերը կը գայլէր։ Իւր վճռաքը միայն կը խորհէր, որ ապահովագրեալ չէր։

—Տուէս փա՛ռ, տուէս փա՛ռ, կը գոչէր տախտակամածին մի կողմէն միւսն երթեւեկելով։

Ձոն Մանկլա փոյթ չէր ըներ զայն հետ ի վեգ և ի վար գալու քանի մը կարճ ժամանակ և ամպի կղզիներու սիրոյն համար։ Ուրիշ բան է եթէ ըմպանիայի, իրենց հանրածանօթ հեգպատասխանութեամբ, նախամեծար կը համարին որ իրենց որբեցումիւնը սաստկացնել տեսարաններ պիտի ընծայէր։ Կարելի չէր յաւսալ թէ նաւապետը պիտի կրնար զանոնք զսպել։ Թշուառականն իւր մտքերը կը փետուէր և և թեւերը կը գայլէր։ Իւր վճռաքը միայն կը խորհէր, որ ապահովագրեալ չէր։

—Տուէս փա՛ռ, տուէս փա՛ռ, կը գոչէր տախտակամածին մի կողմէն միւսն երթեւեկելով։

Ձոն Մանկլա փոյթ չէր ըներ զայն հետ ի վեգ և ի վար գալու քանի մը կարճ ժամանակ և ամպի կղզիներու սիրոյն համար։ Ուրիշ բան է եթէ ըմպանիայի, իրենց հանրածանօթ հեգպատասխանութեամբ, նախամեծար կը համարին որ իրենց որբեցումիւնը սաստկացնել տեսարաններ պիտի ընծայէր։ Կարելի չէր յաւսալ թէ նաւապետը պիտի կրնար զանոնք զսպել։ Թշուառականն իւր մտքերը կը փետուէր և և թեւերը կը գայլէր։ Իւր վճռաքը միայն կը խորհէր, որ ապահովագրեալ չէր։

(Շարունակելի)

ՊԱՐԱՏԱՎՈՐ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԱՍՏԱՒՈՐ ԹԵՐԹԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԱՍՏԱՒՈՐ ԹԵՐԹԻ

Տարի 6 ամիս 3 ամիս

Ամսեան, 21 օգոստոս

Ընդունելութիւն կ՚ընեն՝ Ամենայն հայոց պատրիարքական վիճակատեղին մէջ, Կոստանդնուպոլսոյ Պատրիարքարանին մէջ, Պէյօղլուի մէջ Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի վանքին մէջ, Գումգափուի մէջ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մօտ, Գալաթիոյ մէջ Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մօտ, Սկիւտարի մէջ Ս. Նշան եկեղեցւոյ մօտ, Պէշիկթաշի մէջ Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ մօտ, Ֆընտըգլուի մէջ Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ մօտ, Պէյքօզի մէջ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մօտ, Պէրա Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մօտ, Ղալաթիոյ մէջ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մօտ, Ղ

ՕԻԻՎԻԷ ԲԷՆ

Փարիզ, 22 օգոստոս

Այժմս Հավաս կը հրատարակէ Եգիպտոսի անգլիական գործակատար Պ. Էկէրդընի մէկ հեռագիրն օգոստոս 21 թուականաւ և Սուտանի բանակին կցորդ հազարապետ Ֆիշ–նէրի մէկ հեռագիրն օգոստոս 22 թուականաւ։

Ա.յս հեռագրեր, զորս Անգլիոյ արտաքին գործոց նախարարութիւնն հաղորդած է Ֆրանսական կառավարութեան, կը հերքեն թէ Օլիվիէ Բէն հրացանի բռնուած է, ինչպէս Սուտանի անգլիական բանակին նախկին Թարգման Պ. Սէլիքովիչ կը հաստատէր Էնթրանչիյան մէջ հրատարակեալ նամակաւ մը։

Փարիզ, 15 օգոստոս

Էնթրանչիյան մէջ այս առաւօտ հրատարակեալ նոր նամակաւ մը, Պ. Սէլիքովիչ, հակառակ Պ. Էկէրդընի և հազարապետ Ֆիշ–նէրի հերքմանց, կը պնդէ միշտ թէ, ապրիլ 28 ին, Օլիվիէ Բէն հրացանի բռնուեցաւ անգլիական իշխանութեանց հրամանաւ։

ԶԱՐՆ Յ'ԱԼԻՍՏՐԻՆ

Բեռլսպուրի, 23 օգոստ.

Ջարը, բազմաթիւ ուղեկիցներով, այս գիշեր մեկնեցաւ ի Բրէմհէր (Մորաւիա), ուր տեղի պիտի ունենայ Աւստրիոյ կայսեր հետ տեսակցութիւնը։

ՍՈՒԼՋԻ ՋՐԱՆՑԸ

Իսմայիլիա, 22 օգոստոս

Օգոստոս 10 էն 20 Սուէզի ջրանցէն անցնող նաւուց թիւն է 79 և տոնօրեայ հասոյթն 1,410,000 ֆրանք։

ԱԺԱՆՑ ՌԻՒԴԻՐ

Բեռլսպուրի, 29 օգոստ.

Ժողովել զԼ Սէն հերքելու իր այս ա–ւուր թուով կը ծանուցանէ թէ Ռուսիա ետ կեցած է Զիւլֆիքարի վրայ ունեցած պահանջումներէն։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԿՐԹԱՐԱՆ

(ԴՈՒՐԳՆԵՒԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ)

ԳԻՇԵՐՕՐԻԿ ԵՒ ՅԵՐԿՆԱՒՑ

Ա.յս կրթարանն հաստատուած է 1876 Յուլիս 1ին և, իբրեւ երկրորդական («լիցէ–ոէ») վարժարան, վաւերացեալ է Հասարակաց Կրթութեան պաշտօնէութենէն։

Երկրորդական վարժարանի մէջ ա.ան–դելի բոլոր ուսմունք եւ Հայերէն, Թուրքերէն, Դաղիերէն, Անգլիերէն և Յունարէն լեզուք կ'ուսուցանուին աստ ի ձեռն ուսուցչական ընտիր մարմնոյ մի։

Երկրին և ազգին պիտոյից համաձայն՝ մի քանի կարեւոր փոփոխմունք մուտ պիտի գտնեն ուսմանց ցայտագրին մէջ, ի մասին մանաւանդ լեզուաց ուսուցման, սկըսեալ յառաջիկայ չրջանէն։

Ա.յս կրթական հաստատութեան մէջ տարուած առողջական և բարոյական խնամքն հաւասար է ուսումնական խնամոցն, որ արդէն ծանօթ է հայ հասարակութեան։ Սնունդն յոյժ գոհացուցիչ։ Ուսումնասարքից թիւն է ցարդ 28։

Կրթարանիս ձ. տարեշրջանը պիտի բանայ յառաջիկայ Օգոստոս 29 հինգշաբթի օրէն։ ուսանողաց վերադարձ՝ Օգոստոս 26 երկուշաբթի օրէն։

Նոր աշակերտ տալու փափագող ծնողք և այլ այցելուք կարեն տեսակցիլ Տ.ողբէնին հետ, Օգոստոս 15 հինգշաբթի օրէն սկըսեալ, առն Գչ. Ուր. և Կիր. օրերը, մինչեւ հէս օր, ի Հայկական կրթարան։

Հիմնադիր–Տնօրէն
Տ. ԳՈՒՐԳԷՆ

7 Օգոստոս 1885
ՅՕրթաբէյ 2—10

ԳՐԱՄԱԿԱՆ

ՂԱԼԱԹԻՈՑ ՊՈՐՍԱ

Ղալաթիա, 12 Օգոստոս

ԸՆԹԱՑՔ ՓՈԽԱՆԱԿԱԳՐՈՑ

3 ամ. Լ. Ստրլի վրայ պահքայի)	110 1/2
3 » » » (վճռականին)	110 1/8
3 » Բարիւ » (պահքայի)	22 85
» » » (վճռականին)	22 92 1/2

ԸՆԹԱՑՔ ԱՐԺԵԹՂԹԻՑ

Օսմանեան Բանկ

Երեկ երեկոյ գոց.	(Միաց. D. Սէտի	18 9
Գնորային գոցումէն վերջը	»	18 10
Բերայի մէջ	»	— —
Առաւօտուն բացուելքաւ	»	18 12
Բաթէրագդին գին	»	18 12 1/2
Նաւաստագդին »	»	18 12
Կէս օրին	»	18 12 1/2

փոխառութիւն 1858) Ա. Սէտի Գ. Կ. Ա. Ո. 33 30
» 1862)
» 1860)
» 1863) B. » » Գ. » 18 30
» 1872)
» 1865)
» 1869) C. » Գ. Ո. 18 11
» 1873)

ԻՆԻՖԻՓԷ ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ

Երեկ իրիկուն գոցումէնքաւ	73 15
Այս առաւ. բացուելքաւ Գ. Կ.	73 25
Կէս օրին	73 25

ԲԱԺՆԵՑՈՒՄՔ

Օսմէթէի ֆէնէրալ	Գ. Կ.	Ընդ. Լ.	3 22
Քրէմի ֆէնէրալ	»	» Օսմ. »	6 32
Գանք ու Գօնս	»	» » »	4 30
Ոօս. Շանթ է վալէօր ...	»	» » »	3 30
Թրամուէյ	»	» » »	297 1/2
Բուժէլիի երկաթուղի		Ֆր.	42 125
Օսմիկասկօն ու Բրիօրիթէ		»	—
Բաժնեթուղթ Լաբիօմի		»	59

Ընթացք դրամոց

Օսմանեան ասկի	ղրշ. ...	100
Ֆրանքնոց	» ...	87 31
Անգլիական ասկի	» ...	110 18
Ռօլ Խէրէալ	» ...	90 12
Գուժիէ	» ...	51 20
Ռուսլի Թղթագրամ	» ...	9 14
» արծաթ	» ...	89 20
Ֆլորին	» ...	8 38
Մէճ. արծ. (ասորբ.)	» ...	107 39
Վ.ենոց	» ...	102 30
Հինգնոց	» ...	102 25
Մէճիտիէ	» ...	98 30
Գինն	» ...	—
Թղթագրամ	» ...	—

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ԳՈՐՍԱ

Լ.ոնտոն, 22 Օգոստոս, ժամ վայր. երեկոյ

Պօսան գոց է տօնի պատճառաւ։

Վ.իէննա, 22 Օգոստոս, ժամ 4 երեկոյ

Փոխանակութիւն Լ.ոնտոնի վրայ	125 80
Օսմանեան երկաթուղի	20 50

Բարիզ, 22 Օգոստոս, ժամ 3 վայր. 45 երեկոյ

Ֆրանսական Ռանթ 4 1/2 %	109
» » 3 %	81 10
Օսմանեան քաւնօրիաէ Սերի Դ. բացուելքաւ	16 75
» » » գոցուելքաւ	16 75
» » Սերի Բ.	18 85
» » Գ.	16 80
Օսմանեան երկաթուղի	42 12 1/2
» Բէժէի բաժնեթուղթ	— —
Պանք Օթօման	535
Գրեհի Լիոնէ	— —
» Ֆոնսիէ	1313 75
Բաժնետոմս Լիոնի	1240
Սուեզի ջրանցք	2022 50
Ռուսական 5 % 1877ի	98 1/4
Իտալական Ռանթ	95 27 1/2
Եգիպտական միացեալ	333 75
Սպանիական (արտաքին)	58
Բրիօրիթէ Թիւրք	400
3 % Հելլէնական	325
Չեք Լ.ոնտրայի վրայ	25 21

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԽԱՄՈՒԱԾԻ ՄԷԼԻՔՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՐԱՖՖԻ

1600–1827

ԻԳ.

Մէլիք Մէջլում, այդ վիրաւոր առիւծը, կը խնամուէր Ջաւադ խանի պալատը. երրորդ օրը նա վախճանեցաւ։ Բայց իբր նոր Արայ մը նորա մահու բօթը չգուժեցին հայ զինուորաց։ Ջաւադ խան կ'երկնչէր թէ Հայոց զօրքերը տեղեկանալով իրենց սիրելի մէլիքի մահուն, կը վհատին, կը մարի իրենց եռանդն, և ինքն հարկադրեալ կը լինի միանակ դէմ դնել թշնամեաց։ Ա.յս նկատումներով Ջաւադ խան ամբողջ երկու շաբաթներ իւր տան մէջ պահեց մէլիքի մարմինը, բժիշկը կուգար և կը գնար. որոշեալ ժամանակին ընթերիք և ճաշ կը տանէին նորա սենեակն. ամէն օր Ջաւադ խան ուրախութեամբ կը յայտնէր Հայոց զօրքերուն թէ իրենց իշխանն առողջացած կատարելապէս, չուտ կ'ինչնէ ի դաշտ պատերազմին։

Կը մերձենար Դանձակի բերդի պաշարման չորրորդ ամսոյ լրանալը, երբ Ջաւադ խան հաշտեցաւ իւր թշնամեաց հետ առանց ո և է զիջումի քննելու նոցա։ Մէջլումի մահն խմացան թշնամիք այն ատեն երբ արդէն կընքուած էին հաշտութեան պայմանները։

Պէտք է խոստովանիլ թէ հայ հարակրութիւնն այլեւս չէր տածեր այնքան համարում Մէջլումի վրայ, յորմէ հետէ սա աւերակ դարձուց Թիֆլիսը. բայց Ջաւադ խան չընծայեց կարեւորութիւն Հայոց այս դժգոհութեան և իւր դիւցազն բարեկամին մարմինն հանդիսաւոր կերպով թաղել տուաւ Դանձակի մայր եկեղեցւոյ տաճարի ալակողմեան խորանի մէջ։ Ամփոփուեցան նոյն եկեղեցւոյ տաճարին մէջ Դիժ–Աբեղայի և Թիւլի–Արզումանի մարմինները։

Ջաւադ խան իւր խնամակալութեան ներքև առաւ Մէլիք–Մէջլումի միակ որդի Մէլիք Ադամ Բ. Բայց խեղճ տղան չուտ մեռաւ քնատեղական ցաւալի դաւաճանութեան մը պատճառաւ։ Նորա հայրն երբ Թիֆլիզ էր իւր որդւոյ համար նշանադրած էր մի երեւելի ընտանեաց կրասեր աղջիկը, դեղցիկ Ռէհանը։ Մէլիք–Մէջլումի մահէն վերջ Ջաւադ խան ուղարկեց հարսնաքօսներ Թիֆլիս որպէս զի Ռէհանը բերեն ի Դանձակ, սակայն նորա հայրը փոխանակ Ռէհանին ուղարկեց նորա երեց քոյր Թամարը, որ բաւական տըգեղ էր։ Սրդ դժբաղդ ամուսնութիւնը խոր ցաւ պատճառեց Մէլիք–Ադամի և առ վշտին երկար չապրեցաւ. մեռաւ երիտասարդական հասակին մէջ, Թողլով մի աղջիկ միայն, Սըճար–Նազ։

Թամար խաթուն թէև չատ դեղեցիկ չէր, բայց խելացի և ճարպիկ էր։ Ցետ իւր ամուսնոյ մահուան նա կարող եղաւ երկար ժամանակ մատակարարել Մէլիք–Իսրայէլեաններու թողած մեծ ժառանգութիւնը և կառավարել անոնց հպատակներն, ոյք այն ժամանակ կը դանուէին Դանձակ գաւառը։ Ցետոյ իւր աղջիկը, Սըճար–Նազը, տալով կնութեան Նախիջեւանցի Ասրի–բէկի որդի Սայի–բէկին, Տիկին Թամար ընտրեց զնա իւր տնային վեզասայ։ Մէլիք–Իսրայէլեաններու ժառանգութիւնն անցաւ այդ Սայի–Բէկի ձեռքն որ սկսեց այնուհետև կրել իւր կնոջ տոհմանունը։

Մէլիք–Մէջլումի մահը մի սոսկալի հարուած եղաւ ամբողջ հայութեան համար, վասն զի այդ Մէլիքն որքան հայրենասէր, որքան արի և քաջ էր, այնքան ալ խաստուն և հեռատես քաղաքագէտ էր։ Նա խորապէս հաւոզուած էր թէ անկարելի է որ քրիստոնեայ տէրութիւն մը, ինչպէս էր Ռուսիա, երբեք կամենայ զօրացնել Հայաստանի մէջ հայկական քրիստոնեայ տարրը։ Ա.յս տեսութեամբ Մէլիք–Մէջլում իւր յոյսը բոլորովին մահմետական իշխանաց վրայ կեդրոնացուցած էր և իրաւունք ալ ունէր։ Ա.մեն ատեն որ հայ իշխանները բարեկամական Պարսից չհերերու հետ, երբեք պատրանք չունեցան, սակայն Ռուսք միշտ խաբեցին Հայերը։

Մէլիք–Մէջլում մի և նոյն նպատակն ունէր ինչ որ ունէր Արղութեանց Յովսէփ Արքեպիսկոպոսը. միայն թէ մինչ հայ եկեղեցականը կ'աշխատէր իրագործել իւր խորհուրդները Ռուսաց ձեռօք, Մէլիք–Մէջլում հետամուտ էր հանել այդ նպատակին Մահմետ–խանի չնորհիւ։

Միանգամ Մէջլումի նիզակակից Դիժ–Աբեղան (Աւագ վարդապետ) համարձակեցաւ յանդիմանել Մէլիքը, Թիֆլիզն աւերակ դարձնելուն համար երիտասարդ Մէլիքը դառնացած պատասխանեց.

«Բաւական խաբուեցանք... մինչեւ ե՛րբ պէտք է երազներով հրապուրուինք... մեր բարերարները (Ռուսք) մեզ կուուեցնում են իրանց թշնամիների հետ, իսկ իրանք մէջտեղից չահվում են... մենք աւելի հասատատ պատճառներ ունինք հաւատալու Պարսից Շահերին, քան թէ ուրիշներին։ Շահ–Աբասը հաստատեց Ղարաբաղի մելիքութիւնները, Նազիրը վերահաստատեց, իսկ Ադա–Մամադ–Շահը խոստացել է ինք աւելի, քան թէ իր նախորդները։»

Մի հին ձեռագրէ կը տեղեկանանք թէ Ադա–Մամատ խանը խոստացած էր Մէլիք–Մէջլումին ոչ միայն ոչնչացընել Իպրահիմ խանը և բարձրացնել Ղարապաղն, այլեւ նորա պիտի յանձնէը Վրաստանի իշխանութիւնն ալ, որով կը տեսնենք թէ հայկական ազատին զօրութիւն մը պիտի կազմուէր չնորհիւ մահմետական խանին։

Ա.յդ վտանգը կանխատեսած էին Իպրահիմ խան և Հէրակլ իշխանք և չդիտէին թէ Ադա–Մամատ խան երբ վերադառնայ, կ'իրագործէ՞ իւր խորհուրդներն. հետեւաբար փութացին նախ քանվ այդ երազարձն սպանել տալ Մէլիք–Մէջլումը։ Նորա հետ գերեզման իջան ամէն մեծ ծրագիրներ և խորհուրդներ։

Ադա–Մամադ խան զգալով Հերաթի և Ղարդահարի ապստամբութիւնները վերադարձած էր Թէհրան երբ Ջաւադ խանէ առանալով նամակ, տեղեկացաւ այն ամէն պատահարներուն որք տեղի ունեցած էին իւր բացակայութեան միջոցին։ Ա.յդ ամէնը լսելով Ադա–Մամադ խան առաւ իւր բանակն և 1797ի ամառը կատարեց մի նոր արշաւանք դէպի Անդրկովկաս։ Իպրահիմ խան լսելով նորա գալուստը սարսափահար եղած գիշերով փախաւ Շուշիէն Բալաքան իւր աներ Օմար խանի մօտ։ Մէլիք–քներն եւս մեծ երկիւղի մէջ էին. նոքա մերժած էին Շահի առաջարկները նորա առաջին արշաւանաց ժամանակ։ Շահը կ'առաջարկէը նոցա ոչնչացնել Իպրահիմը և վերահաստատել Մէլիք–քներու իշխանութիւնը. սակայն նոքա լաւագոյն համարեցին իրենց Իպրահիմի դաշնակիցները լինիլ քան Շահի բարեկամներն, և այժմ ահ ու դողի մէջ էին։ Պէտք է աւելցնել թէ մէլիք–քները չատ անճարացած էին գլխաւորապէս այն պատճառաւ որ իրենց ժողովուրդն սկսած էր ցրուիլ։ Սովը և ժանտախտը կ'աւերէին Ղարաղաղը, ինչպէս պիտի տեսնենք յետոյ, և ժողովուրդը կը թողուր իւր հայրենիքն ու վախտական կը գնար. մէլիք–քները կը մնային առանց զինուորի, զի իրենց զինուորը ժողովուրդն էր։

Դեռ Ադա–Մամադ խանը չհասած Շուշի բերդն, Մէլիք–Ազով գնաց վրաստան, իսկ Մէլիք–Ջումշուտ, Մէլիք–Շահնազարի որդին, որ կը խոստանար այն քան մեծ ապագայ Ղարապաղի համար, կ'ուղէր գնալ Թիֆլիս. ճանապարհին հանդիպեցաւ Մամադ խանի խումբերուն, կռուեցաւ, ծանր վէրք ստացաւ, գերի ինկաւ և հազիւ ազատին վրկանք տալով, յետ իւր տունն ու ստացուածքն աւեր աւերակ դառնալուն կարող եղաւ իւր գլուխն ազատել Շահի դահիճներու ձեռքէն։

Մէլիք–Ջումշուտ անճամբ առաջնորդուեց Ադա–Մամադ խանը Շուշի բերդն, որ առանց ո՛և է ընդդիմութեան բացաւ իւր դռները Շահի առաջ. Հայոց հոգեւորականութիւնն հանդէսով դուրս եկաւ նորա առջեւ և տարաւ Իպրահիմ խանի պալատը։

Ա.յդ հանդէսի ժամանակ եկեղեցականք կը տանէին Աստուածածնի պատկերը, ոսկեզօծ շրջանակի մէջ. Աստուածածնին կը կրէր իւր կուրծքի վրայ մանուկ Յիսուսի պատկերը։ Շահի մանկահասակ սենեկապետներէն մին որ կը կոչուէր Սաֆար–Ալի բէկ, ուշադրութիւն ըրաւ այդ պատկերին և հարցուց թէ ո՞ւմ է այդ պատկերը. երբ պատասխանն ստացաւ, մօտեցաւ պատկերին և համբուրեց։ Նոյն րոպէին երեւեցաւ նորա աչքերուն մէջ միքանի կաթիլ արտասուքներ... իսկ այդ միքանի կաթիլները պատճառ եղան շատ արեան կաթիլներու։

Թէ ինչո՞ւ երեւցան արցունքներ Սաֆար–Ալի բէկի աչքերու մէջ, տհասասիկ այդ մասին ինչ որ կը դտնենք մի ձեռագրի մէջ.

«Բայց նա (Ադա–Մամատ խանը) զօրքն եկն մտանել ի բերդաքաղաքն Շուշի։ Հայք վանն երկիւղի ելին ընդ առաջ նորա գասուք քահանայից, խաչիւ և խաչվառաւ և ամենայն զարդուք։ Իբրեւ հասեալ զՀայոց մեծ բանակարն, զկայ առեալ անդ ի տեղի, և եհարց ի մերձակայ նախարարաց իւրայոց. «Թէ արդեօք ո՞ք են դոքա, զի այդպէս հրաշափառ զգեստուք գան ընդ առաջ մեր»։ Եւ որ հմուտք էին եւ տեղեակք իրացն գործելոց, ետուն զպատասխանի. Թէ ի հայս կան հնազան սովորութիւնք այսպիսիք, գնալ ընդ առաջ թագաւորաց ի մեծարանս և ի պատիւ երեսաց նոցա առ ի չարժել ի գթածութիւն և ի խնամս վասն ողորմելի ազգին իւրեանց։ Եւ այս պատասխան սիրայօրէն բանիւք մխիթարեաց և քաջալերեաց զազգ մեր տառապեալ, բայց վերին երեսօք, զի գաղեալ նենգութիւնն ծրարեալ պահէր ծածկաբար ի մոի իւրում։

«Մինչ խօսէր բռնաւորն ընդ ազգիս մերոյ իշխանաց, ընդ իւր ունելով պապանեակ մի մտերիմ, և ամենայն ինչ ի ձեռս նորա էր. ի ձեռաց նորա կերակրէր։ Պապանէն էր յաչեաց Հայոց ի վաղուց գերեալ եւ տարեալ ընծայեալ էին նմա։ Ետես ի նմին ժամու զպատկեր Տիրամօրն, որ ունէր ի գիրկս զմանկացեալն Քիւսուս, կարի իմն գեղեցկազարդ և ոսկեզօծ նկարեալ։ Եհարց պատանին թէ պատկերս այս որո՞յ է։ Նորա չէ՞ատանէն, զի անդ յիշեաց զառաւօտեան ազգի մերոյ» . . . .

Ինչպես կ'երեւի Սաֆար–Ալի բէկը ազգով Հայ էր, մանկութեան հասակին իրեւ գերի Պարսկաստան տարուած, և այնտեղ բռնի կրօնը փոխել տուած էին նմա։ Բայց նորա սրտին մէջ քրոլորովին չէին մարած Հայութեան և քրիստոնէական կրօնի կայծերը, որք իսկոյն բորբոքել սկսան, երբ Շուշի բերդը մանելու ժամանակ տեսաւ Հայոց եկեղեցական հանդէսը և համբուրեց Ս. Աստուածածնի պատկերը։

Մամադ խան միաց Շուշի քան և հինգ օր Ա.յդ ժամանակին նա կամեցաւ պատժել բոլոր այն Հայ և Պարսիկ աւագներն որք Իպրահիմ խանի կուսակիցներն էին և աստիկ դիմադրած էին իրեն Շուշի բերդի առջեւ պաշարման ժամանակ։ Ա.յդ գրիչ–բաղդներուն մէջ կը գտնուէին չատ երեւելի հայեր, երկու մելիք–ներ և Հայ հոգեւորականներ, բաց ի սոցան կը գտնուէին երեւելի պարսիկ անձնաւորութիւններ։ Ա.մէնքն ալ բանտարկուած էին։

Դիշեր մը, որոյ յաջորդ առաւօտուն բանտարկեալները պիտի գլխատուէին հրապարակի վրայ, Շահին մօտ գնաց նորա Սաֆարալի–բէկ պատանին։ Նա չատ սիրելի էր Շահին. համբարձակեցաւ նորա ոտքերն իյնալ, համբուրել ոտքերն և աղաչել որ ներումն շնորհէ այն դատապարտեալներուն որք պիտի գլխատուէին յաջորդ օրն։ Շահը կ'ուզէր նոցա ոչնչացնել իպրահիմը և վերահաստատել Մէլիք–քներու իշխանութիւնը. սակայն նոքա լաւագոյն համարեցին իրենց Իպրահիմի դաշնակիցները լինիլ քան Շահի բարեկամներն, և այժմ ահ ու դողի մէջ էին։ Պէտք է աւելցնել թէ մէլիք–քները չատ անճարացած էին գլխաւորապէս այն պատճառաւ որ իրենց ժողովուրդն սկսած էր ցրուիլ։ Սովը և ժանտախտը կ'աւերէին Ղարապաղը, ինչպէս պիտի տեսնենք յետոյ, և ժողովուրդը կը թողուր իւր հայրենիքն ու վախտական կը գնար. մէլիք–քները կը մնային առանց զինուորի, զի իրենց զինուորը ժողովուրդն էր։

Դեռ Ադա–Մամադ խանը չհասած Շուշի բերդն, Մէլիք–Ազով գնաց վրաստան, իսկ Մէլիք–Ջումշուտ, Մէլիք–Շահնազարի որդին, որ կը խոստանար այն քան մեծ ապագայ Ղարապաղի համար, կ'ուղէր գնալ Թիֆլիս. ճանապարհին հանդիպեցաւ Մամադ խանի խումբերուն, կռուեցաւ, ծանր վէրք ստացաւ, գերի ինկաւ և հազիւ ազատին վրկանք տալով, յետ իւր տունն ու ստացուածքն աւեր աւերակ դառնալուն կարող եղաւ իւր գլուխն ազատել Շահի դահիճներու ձեռքէն։

Մէլիք–Ջումշուտ անճամբ առաջնորդուեց Ադա–Մամադ խանը Շուշի բերդն, որ առանց ո՛և է ընդդիմութեան բացաւ իւր դռները Շահի առաջ. Հայոց հոգեւորականութիւնն հանդէսով դուրս եկաւ նորա առջեւ և տարաւ Իպրահիմ խանի պալատը։

Ա.յդ հանդէսի ժամանակ եկեղեցականք կը տանէին Աստուածածնի պատկերը, ոսկեզօծ շրջանակի մէջ. Աստուածածնին կը կրէր իւր կուրծքի վրայ մանուկ Յիսուսի պատկերը։ Շահի մանկահասակ սենեկապետներէն մին որ կը կոչուէր Սաֆար–Ալի բէկ, ուշադրութիւն ըրաւ այդ պատկերին և հարցուց թէ ո՞ւմ է այդ պատկերը. երբ պատասխանն ստացաւ, մօտեցաւ պատկերին և համբուրեց։ Նոյն րոպէին երեւեցաւ նորա աչքերուն մէջ միքանի կաթիլ արտասուքներ... իսկ այդ միքանի կաթիլները պատճառ եղան շատ արեան կաթիլներու։

Թէ ինչո՞ւ երեւցան արցունքներ Սաֆար–Ալի բէկի աչքերու մէջ, տհասասիկ այդ մասին ինչ որ կը դտնենք մի ձեռագրի մէջ.

«Բայց նա (Ադա–Մամատ խանը) զօրքն եկն մտանել ի բերդաքաղաքն Շուշի։ Հայք վանն երկիւղի ելին ընդ առաջ նորա գասուք քահանայից, խաչիւ և խաչվառաւ և ամենայն զարդուք։ Իբրեւ հասեալ զՀայոց մեծ բանակարն, զկայ առեալ անդ ի տեղի, և եհարց ի մերձակայ նախարարաց իւրայոց. «Թէ արդեօք ո՞ք են դոքա, զի այդպէս հրաշափառ զգեստուք գան ընդ առաջ մեր»։ Եւ որ հմուտք էին եւ տեղեակք իրացն գործելոց, ետուն զպատասխանի. Թէ ի հայս կան հնազան սովորութիւնք այսպիսիք, գնալ ընդ առաջ թագաւորաց ի մեծարանս և ի պատիւ երեսաց նոցա առ ի չարժել ի գթածութիւն և ի խնամս վասն ողորմելի ազգին իւրեանց։ Եւ այս պատասխան սիրայօրէն բանիւք մխիթարեաց և քաջալերեաց զազգ մեր տառապեալ, բայց վերին երեսօք, զի գաղեալ նենգութիւնն ծրարեալ պահէր ծածկաբար ի մոի իւրում։

«Մինչ խօսէր բռնաւորն ընդ ազգիս մերոյ իշխանաց, ընդ իւր ունելով պապանեակ մի մտերիմ, և ամենայն ինչ ի ձեռս նորա էր. ի ձեռաց նորա կերակրէր։ Պապանէն էր յաչեաց Հայոց ի վաղուց գերեալ եւ տարեալ ընծայեալ էին նմա։ Ետես ի նմին ժամու զպատկեր Տիրամօրն, որ ունէր ի գիրկս զմանկացեալն Քիւսուս, կարի իմն գեղեցկազարդ և ոսկեզօծ նկարեալ։ Եհարց պատանին թէ պատկերս այս որո՞յ է։ Նորա չէ՞ատանէն, զի անդ յիշեաց զառաւօտեան ազգի մերոյ» . . . .

Ինչպես կ'երեւի Սաֆար–Ալի բէկը ազգով Հայ էր, մանկութեան հասակին իրեւ գերի Պարսկաստան տարուած, և այնտեղ բռնի կրօնը փոխել տուած էին նմա։ Բայց նորա սրտին մէջ քրոլորովին չէին մարած Հայութեան և քրիստոնէական կրօնի կայծերը, որք իսկոյն բորբոքել սկսան, երբ Շուշի բերդը մանելու ժամանակ տեսաւ Հայոց եկեղեցական հանդէսը և համբուրեց Ս. Աստուածածնի պատկերը։

Մամադ խան միաց Շուշի քան և հինգ օր Ա.յդ ժամանակին նա կամեցաւ պատժել բոլոր այն Հայ և Պարսիկ աւագներն որք Իպրահիմ խանի կուսակիցներն էին և աստիկ դիմադրած էին իրեն Շուշի բերդի առջեւ պաշարման ժամանակ։ Ա.յդ գրիչ–բաղդներուն մէջ կը գտնուէին չատ երեւելի հայեր, երկու մելիք–ներ և Հայ հոգեւորականներ, բաց ի սոցան կը գտնուէին երեւելի պարսիկ անձնաւորութիւններ։ Ա.մէնքն ալ բանտարկուած էին։

Դիշեր մը, որոյ յաջորդ առաւօտուն բանտարկեալները պիտի գլխատուէին հրապարակի վրայ, Շահին մօտ գնաց նորա Սաֆարալի–բէկ պատանին։ Նա չատ սիրելի էր Շահին. համբարձակեցաւ նորա ոտքերն իյնալ, համբուրել ոտքերն և աղաչել որ ներումն շնորհէ այն դատապարտեալներուն որք պիտի գլխատուէին յաջորդ օրն։ Շահը կ'ուզէր նոցա ոչնչացնել իպրահիմը և վերահաստատել Մէլիք–քներու իշխանութիւնը. սակայն նոքա լաւագոյն համարեցին իրենց Իպրահիմի դաշնակիցները լինիլ քան Շահի բարեկամներն, և այժմ ահ ու դողի մէջ էին։ Պէտք է աւելցնել թէ մէլիք–քները չատ անճարացած էին գլխաւորապէս այն պատճառաւ որ իրենց ժողովուրդն սկսած էր ցրուիլ։ Սովը և ժանտախտը կ'աւերէին Ղարապաղը, ինչպէս պիտի տեսնենք յետոյ, և ժողովուրդը կը թողուր իւր հայրենիքն ու վախտական կը գնար. մէլիք–քները կը մնային առանց զինուորի, զի իրենց զինուորը ժողովուրդն էր։

Դեռ Ադա–Մամադ խանը չհասած Շուշի բերդն, Մէլիք–Ազով գնաց վրաստան, իսկ Մէլիք–Ջումշուտ, Մէլիք–Շահնազարի որդին, որ կը խոստանար այն քան մեծ ապագայ Ղարապաղի համար, կ'ուղէր գնալ Թիֆլիս. ճանապարհին հանդիպեցաւ Մամադ խանի խումբերուն, կռուեցաւ, ծանր վէրք ստացաւ, գերի ինկաւ և հազիւ ազատին վրկանք տալով, յետ իւր տունն ու ստացուածքն աւեր աւերակ դառնալուն կարող եղաւ իւր գլուխն ազատել Շահի դահիճներու ձեռքէն։

Մէլիք–Ջումշուտ անճամբ առաջնորդուեց Ադա–Մամադ խանը Շուշի բերդն, որ առանց ո՛և է ընդդիմութեան բացաւ իւր դռները Շահի առաջ. Հայոց հոգեւորականութիւնն հանդէսով դուրս եկաւ նորա առջեւ և տարաւ Իպրահիմ խանի պալատը։

Ա.յդ հանդէսի ժամանակ եկեղեցականք կը տանէին Աստուածածնի պատկերը, ոսկեզօծ շրջանակի մէջ. Աստուածածնին կը կրէր իւր կուրծքի վրայ մանուկ Յիսուսի պատկերը։ Շահի մանկահասակ սենեկապետներէն մին որ կը կոչուէր Սաֆար–Ալի բէկ, ուշադրութիւն ըրաւ այդ պատկերին և հարցուց թէ ո՞ւմ է այդ պատկերը. երբ պատասխանն ստացաւ, մօտեցաւ պատկերին և համբուրեց։ Նոյն րոպէին երեւեցաւ նորա աչքերուն մէջ միքանի կաթիլ արտասուքներ... իսկ այդ միքանի կաթիլները պատճառ եղան շատ արեան կաթիլներու։

Թէ ինչո՞ւ երեւցան արցունքներ Սաֆար–Ալի բէկի աչքերու մէջ, տհասասիկ այդ մասին ինչ որ կը դտնենք մի ձեռագրի մէջ.

«Բայց նա (Ադա–Մամատ խանը) զօրքն եկն մտանել ի բերդաքաղաքն Շուշի։ Հայք վանն երկիւղի ելին ընդ առաջ նորա գասուք քահանայից, խաչիւ և խաչվառաւ և ամենայն զարդուք։ Իբրեւ հասեալ զՀայոց մեծ բանակարն, զկայ առեալ անդ ի տեղի, և եհարց ի մերձակայ նախարարաց իւրայոց. «Թէ արդեօք ո՞ք են դոքա, զի այդպէս հրաշափառ զգեստուք գան ընդ առաջ մեր»։ Եւ որ հմուտք էին եւ տեղեակք իրացն գործելոց, ետուն զպատասխանի. Թէ ի հայս կան հնազան սովորութիւնք այսպիսիք, գնալ ընդ առաջ թագաւորաց ի մեծարանս և ի պատիւ երեսաց նոցա առ ի չարժել ի գթածութիւն և ի խնամս վասն ողորմելի ազգին իւրեանց։ Եւ այս պատասխան սիրայօրէն բանիւք մխիթարեաց և քաջալերեաց զազգ մեր տառապեալ, բայց վերին երեսօք, զի գաղեալ նենգութիւնն ծրարեալ պահէր ծածկաբար ի մոի իւրում։

«Մինչ խօսէր բռնաւորն ընդ ազգիս մերոյ իշխանաց, ընդ իւր ունելով պապանեակ մի մտերիմ, և ամենայն ինչ ի ձեռս նորա էր. ի ձեռաց նորա կերակրէր։ Պապանէն էր յաչեաց Հայոց ի վաղուց գերեալ եւ տարեալ ընծայեալ էին նմա։ Ետես ի նմին ժամու զպատկեր Տիրամօրն, որ ունէր ի գիրկս զմանկացեալն Քիւսուս, կարի իմն գեղեցկազարդ և ոսկեզօծ նկարեալ։ Եհարց պատանին թէ պատկերս այս որո՞յ է։ Նորա չէ՞ատանէն, զի անդ յիշեաց զառաւօտեան ազգի մերոյ» . . . .

Ինչպես կ'երեւի Սաֆար–Ալի բէկը ազգով Հայ էր, մանկութեան հասակին իրեւ գերի Պարսկաստան տարուած, և այնտեղ բռնի կրօնը փոխել տուած էին նմա։ Բայց նորա սրտին մէջ քրոլորովին չէին մարած Հայութեան և քրիստոնէական կրօնի կայծերը, որք իսկոյն բորբոքել սկսան, երբ Շուշի բերդը մանելու ժամանակ տեսաւ Հայոց եկեղեցական հանդէսը և համբուրեց Ս. Աստուածածնի պատկերը։

Մամադ խան միաց Շուշի քան և հինգ օր Ա.յդ ժամանակին նա կամեցաւ պատժել բոլոր այն Հայ և Պարսիկ աւագներն որք Իպրահիմ խանի կուսակիցներն էին և աստիկ դիմադրած էին իրեն Շուշի բերդի առջեւ պաշարման ժամանակ։ Ա.յդ գրիչ–բաղդներուն մէջ կը գտնուէին չատ երեւելի հայեր, երկու մելիք–ներ և Հայ հոգեւորականներ, բաց ի սոցան կը գտնուէին երեւելի պարսիկ անձնաւորութիւններ։ Ա.մէնքն ալ բանտարկուած էին։

Դիշեր մը, որոյ յաջորդ առաւօտուն բանտարկեալները պիտի գլխատուէին հրապարակի վրայ, Շահին մօտ գնաց նորա Սաֆարալի–բէկ պատանին։ Նա չատ սիրելի էր Շահին. համբարձակեցաւ նորա ոտ

«ԱՐԵՒԻ ԱՅԱՏՎԱԿ»

ԱՄՍԱԿԱՆ ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԱՅԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

Հրատարակուի 1883ի Յունուարի 1ին Վենետիկ

Ի ՏՈՆ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆՑ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ ԸՆԿ.

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ ԱՄԷՆ ՏԱՐԻ

ՄԵԿ

Ընդհանուր Տետրակ

ԱՆՑԵԱԼ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՑ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Տարի 10 թուական

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Տարի 10 թուական

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ընդհանուր Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՊԱՐԶ ԽՈՍՔ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ԳՐՔԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌՔԻ ԿԱՐԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի. ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Տետրակ Տետրակ-Ծանուցմունք

169—Ապրիլ 1883—169

Գին տարւոյ 2·50 փրանկ կամ 100 տող Նախաւճարով։ Ամսագրի մի թիւը 0·10 փրանկ կամ 4 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

Ամսագրի մի թիւը 20 լիտր կշռով։ Ամսագրի մի թիւը 1·50 փրանկ կամ 60 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·10 փրանկ մէկ տողի համար։ Ամսագրի մի թիւը 2·30 փրանկ կամ 100 տող։ Ծանուցմունքի համար 0·15 փրանկ մէկ տողի համար։

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՏՈՀՄԻՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ